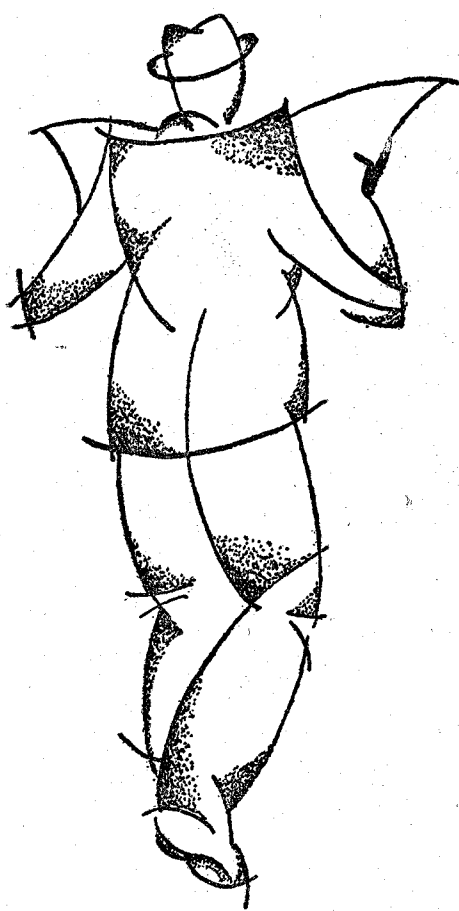

PRECIO: 15 CTS.

la galeria

REVISTA SEMANAL

sumario

MOMENT ACTUAL: ESPECTACIÓ; NOSTRA DECLARACIÓ.—RELLISCANT, per G. BUCH.—LA MUNTANYA DE SANT PERE, per VENTURA PUIGNAU.—BAILES, por SUSPENSO.—ESPECTACLES, per DON SERVANDO. — AÑORANZAS, por UNO. — CXIII ANIVERSARI DEL NAIXEMENT D'EN PEP VENTURA.—RAMBLEJANT, per KOLIN. —ESPORTS.—SANT PERE DE RODA, FULLETÓ, per ANTONI PAPELL.—NOTAS.

AÑO II

Núm. 10

FIGVERAS

Miércoles

5 Febrero 1930

TARIFA de PRECIOS TRIMESTRAL

Suscripción

CIUDAD . . . 1'50 PTAS.
FUERA. . . . 2'00 "
ATRASADOS 0'25 "

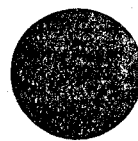
Redacción y Administración
MURALLA, 4

Centro de Venta y Suscripción:
Librería Batilosa, Ingenieros, 3.

Anuncios

Ultima plana . . . 100 ptas.
Interiores . . . . 80 "
Media plana . . . . 45 "
Cuarto . . . . . 25 "
Octavo . . . . . 15 "

INTERCALADOS Y ESQUELAS A CONVENIR

Moment actual

Espectació

A cada moment de la vida li correspon exactament una manifestació, que s'ha de retenir, o pot lliurar-se, seguint el pas del temps, que més vell que tots els homes plegats, té més seny i és un savi.

No sé pas si m'entendreu, però voldria dir-ho tot tan ben lligat i encadenat que féssim igualment que pujant una escala, que anem de baix a dalt de graó en graó, i ens parem en el replà, abans no arribem al cim.

LA GALERIA, féu la seva sortida al cru de l'hivern, en aquests passats jorns que la fret, i potser quelcom més que ens entrava fins el moll dels ossos i dins del cor i tot, ens feia petar de dents. Ens havíem de consolar escalfant-nos els dits amb el nostre petit alè; però perxò era prou fort i ferm per a mantenir-nos en la nostra dèria, caliu que escalfa molt i és la salvació de tot. Resignació i forí, paciència per escudella, i postres del mateix plat. I ja veieu, el cru de l'hivern ha volgut que amb el nostre petit alè se mantingués el germen de la flor que nosaltres volem veure donant a cabaçades el fruit saborós.

No era pas possible dir el que pensàvem, tan clar com haurien volgut els esperits que tenen la sort de viure un ambient de confort i amb calefacció central. Nosaltres naixíem amb el nom de ço que som, GALERIA, gent plebeu, que per viure hem de treballar, i per arribar on volem ens cal l'esforç de l'estudi, o l'intensitat de la labor mecànica. Nosaltres som l'obrer que porta la gaveta al cap; el mestre d'estudi que veu moltes més de vegades primer el sol que el pa; el botiguer que ha de barrinar i fer càlculs per veure si rebaixant deu cèntims més del que costen les coses se pot defensar i portar endavant el crèdit i la garantia del bon nom. Nosaltres som el poble que sempre paga (i ho repetim) i perxò sirga. Som en una paraula (com deïem al primer número) el pagès esclau de la terra, però que l'estima perquè és la mare millor, doncs ho don tot; l'obrer que es deu al treball, el menestral de la botiga, de l'ensenyança, o del despatx. I

Nostra declaració

en els lleures ociosos de l'esforç diari, tenim temps de llegir quelcom a les sales de llibres, ramblejar per les nostres passejades, i encara amusa-nos en les dances d'un sarau o als esplais de l'aire lliure.

Però, nosaltres que som i representem tot això, dins del cor hi teíem tancat fins avui, com en una capseta envellutada de porpra, els pensaments del cervell, i aquests com que són de molt enlaire són molt enlairats i purs. Quan rellisquen més avall, o s'escampen massa, vegades perden quelcom de sa puresa i llur perfum, i vegades fins s'envelliten i tot. Mes a la vida, què és ço que algun cop no caigui? I si això succeeix, recollim fervorosament la flor relliscada i amorosament amb les llàgrimes del sentiment i de l'amorositat la retornem al seu estoig d'on pot haver-se relliscat en un moment d'esbojarrament, o de massa fragilitat, o qui sab si mantes vegades per la llum d'una comprensió superior, que els altres no han sapigut veure, i que a nosaltres ens ha atret suggestionant-nos i fent-nos rodar al cap, d'on hem perdut, al semblar, la puresa d'aquell nostre dit pensament.

I ara que hi som al temps i al moment, que les circumstàncies ens imposen a tots els ciutadans dir tal com som i pensem políticament, després de tancar la boca badada per l'espectacle produït, declarem:

Que en aquest desplegament del drets humans, nosaltres som amples i oberts; que en l'abraçada nostra hi cab tothom sempre que sigui lleial; i que en l'aspecte dels límits i demarcacions, per sobre d'ells posem un amor generós i universal, lliure de trabes i entrebancs, esborrant diferències de costums, de sentiments, de parles i emblemes, que per aquestes concepcions els homes han vessat massa vegades llur preciosa sang. I recordem que diu el poeta:

Dins de les venes—vida és la sang,
vida pels d'ara—i pels que vindran:
vessada és morta.

Si hem de mirar les coses—parlem en hipòtesis política—amb un punt de albir petit i reduït, direm que nosaltres

més que res i per damunt de tot hi posem l'Empordà, aquesta plana nostra daurada i fruítoza, la mellor de Catalunya i un dels recons deliciosos del sòl Peninsular. No voldríem pas que mai d'ella en fecin un retalló per una capa més ample o un gec a la moda.

Què se'ns dona a nosaltres, pagesos i menestrals que som, de la urbs xucladora, i que ella sigui més ençà o més enllà.

Li estimarem els seus homes que se ho valguin i procurin l'establiment d'un esdevenidor més bell i perfecte; però pas la jerarquia i preponderància d'una mestressa sobirana.

Així quedem que, particularment, nosaltres no som ni volem ésser res més que empordanesos; que treballarem per a que el nostre Empordà arribi a plasmar la seva carnalitat natural en una personalitat política i pairal. Fugirem els de més enllà del Fluvià si ens volen pel jou del seu carro, serem els seus amics i companys si volen donà'ns la mà.

Res més clar i res més pur que la aliança, que la federació, que el pacte formulat entre individualitats personals, res més repugnant i avorrible que el restaurament de les històriques carcasses esgavallades i engrunades, fetes pols i miques pel trepig del temps, del que sols en pot sortir un benefici per algun ull de bou.

Res més grotesc i ridícul que una vestimenta de coloraines, o el llindar d'un atri fet amb bocins i engrunes de belles peces marmòries.

Me sembla que ens entenem, no? Així doncs: Empordà nostre, amb gent de casa i germanat a la sardana de tots els altres germans.

Llibreria

Batllosera

LLIBRES

LLIBRES

LLIBRES

Enginyers, 3 Figueres

EL GLOBO

ES LA CASA MEJOR SURTIDA
EN EL RAMO DE CALZADO

RELLISCANT

per G. BUCH

No és pas molt còmode l'entendre sobre els defectes de la dona. Tots convenim en ells. Però remarquem que la ecuanimitat esdevé quasi impossible quan es tracta d'establir les qualitats primordials de les nobles filles d'Eva.

Trobo en un diari de París el resultat d'una petició que havia fet entre els seus llegidors sobre quines eren, a llur manera d'entendre, les set més belles qualitats que preferien en la dona. Vuit de cada deu respostes convenien que la bondat era la primera qualitat que se li demanava.

Aquesta majoritat, veritablement, és una mica xocant. És que ella no trairia per etzar, el plany de la gent mascle de no conèixer la bondat en la dona més que de nom i d'ésser eternalment la pura de la perversitat femenina? Què és lo que podem entendre per bondat? Serà potser aquesta petita aptitud, ben calma i ben blana que porta a la dona a no marejar al marit a fi que el pobre home pugui dir: "quina bona dona és la meva muller!"

Francament, m'estranya que els homes, després dels milers d'anys d'experiència conjugal, es complaguin a designar la bondat com suprema virtut femenina. Res és més fad, em permeto creure, que una dona a la que mai se acaba de comparar-la amb el pa tou, a la confitura, als dolços, a la crema. Però que de segur haureu remarcat que per qualificar la bondat s'acudeix sempre a expressions més o menys culinàries. I jo trobo aquest llenguatge ben significatiu. Sembla que és sols l'estómac de l'home el qui sigui l'indicat a apreciar la bondat de la dona.

Jo seria dona i jo em malfiaria com de la pesta d'aquesta bondat desitjada tan ardentment—sembla—pel sexe fort. Aquest desig és una ximpleria. Una dona bona és lo que esdevé ben aviat una bona sopa de peix o bé un sorgir el forat que el dit gros ha fet als mitjons.

Val més, mil vegades més, una encisera muller que posi la diversitat a la monotonia, que salpíqui de pebre la vida de cada dia. Jo no sóc pas partidari dels cops perquè això deixa senyal, però també cal convenir que mai un raig de sol és tan bonic i mai té tanta dolçor com després d'un xàfec.

Seguint l'ordre de les set virtuts femenines desitjades pels llegidors de aquest diari parisi que tinc al meu davant, s'hi veu després de la bondat: 2) l'abnegació, 3) l'ordre, 4) l'intel·ligència, 5) la fidelitat, 6) l'economia, i 7) l'afecte. No són classificades, però segueixen a les qualitats guanyadores: el coratge, la paciència, la tendresa, la netedat, la dolçor.

És xocant de contrastar que la netedat ocupi l'onzè lloc; una mica més i els senyors d'aquest concurs l'haurien oblidat. I un tal oblit dóna, francament, a reflexionar molt. Així doncs, es veu que ben poc interessa a una gran massa d'homes el que una dona coneixi o no els benfets de l'aigua i del sabó, que porti o no la camisa neta o bruta... Però pleguem perquè això seria llarg a comentar i el director de LA GALERIA ens té limitat l'espai.

És també cosa a remarcar que l'home prefereixi les qualitats morals a l'afecte o a la tendreaa. I vull fer remarcar també com la franquesa, l'esperit i mateix la beutat no figuren pas en aquesta llista, i és per aquesta omisió de la beutat que jo dic: hola! a aquells que s'imaginarien que els concurrents han exactament respost segons llur propia concepció de la dona.

Generalment, quan s'aprecia una dona per la seva bondat, per l'abnegació, pel seu ordre — virtuts magnífiques, innegables, però a la fi virtuts sense

perles i brillants per atraure la mirada — és quan no es pot vantar la seva beutat i la seva el·legància. És ben trist tindre de constatar que un ésser humà comença a seduir-nos per la seva gràcia física. La beutat és un dels plats que l'home s'empassa més a gust i sense necessitat de condiments. Les dones ho constaten també, pobretes!, cada dia quan elles es presenten en grup a cercar treball en un despatx qualsevol. És sempre a la més bonica aquella a qui l'empleat—excepció del cas que sigui misògen—serveix la primera i sempre amb el seu somriure més a la darrera moda.

Hí ha nombroses dones a qui els han sigut donades la bondat, l'abnegació, l'economia, que tenen el cor omplert fins les vores de les set virtuts i l'ànima perfumada de llur aroma. I mai un home es parará davant aquestos tresors del cor, car el rostre mancat de beutat i el cos de cimbreig no li diuen res. I aquelles que dominen, que arriben, no són pas aquelles a qui el cel ha combinat de sòlides qualitats. Una beutat del diable val pràcticament deu vegades més i millor que les set virtuts del Senyor. I aquells que vulguin contradir-me que es donguin compte que contradixen la veritat.

I jo m'arribo a pensar que aquest concurs no hagi sigut fet sinó per avis o bé per marits que escriuen sots el dictat auster de llur esposa, a menys que aquestes set qualitats no hagin sigut escollides.

EL PRESENTE NÚMERO HA SIDO
SOMETIDO A LA PREVIA
CENSURA GUBERNATIVA

Gran fotografía Moderno Estudio

M. Sans

Ampliaciones y reproducciones de todos tamaños :: Vistas, retratos
al óleo, carbón y otros :: Trabajos para aficionados
Retratos para carnets y kilométricos se entregan en el acto

CALLE CAAMAÑO, 20 (Plaza Palmera)
Teléfono, núm. 14

Figuerras

RADIO ATWATER KENT

Enchufable a la corriente Funciona sin Antena y sin Tierra

PIDA UNA DEMOSTRACIÓN GRATUITA EN SU PROPIA CASA

a Fotografía TORT

Monturiol, 18

FIGUERAS

Caamaño, 17

Venta de Gramófonos y discos: La Voz de su Amo, Odeón y Parlofón

Artículos Fotográficos: Kodak, Agfa y Gevaert

Fàbrica d'articles de
Lampisteria i Llauneria

Silveri Navarra

ESPECIALITAT AMB TOTA CLASSE DE
LLUMS PER A GAS ACETILENO.

Venta al major i detall   Sucursal a Llànsà

Perelada, 7   FIGUERES

La Ferreteria ANDREU SUÑER
Placeta, 5 i Girona, 25 li ofereix

LAVABOS

calitat estrangera, a

50 Pessetes

Grans existències d'Articles Sanitaris a preus
sense competència. —Concessionari del
«Consortio del Plomo en España»

Garage Citroen =

Calle 28 de Mayo, 17-Travesía carre-
tera Madrid a Francia-Distancia 50 m.

Taller de reparaciones garantizadas a precios módicos (Garage)
(Tél. 15) Stock Citroën y Agencia de Autos-Taxis de alquiler

La muntanya de Sant Pere Espectacles

PORT DE LA SELVA

per DON SERVANDO

per VENTURA PUIGNAU

Oh, Sant Salvador, en l'immensa muntanya,
des d'on es divisa tot l'ample Empordà.
Els pobles et miren com fantasma estranya
que en nits de tempesta se'ls vulgui emportà.

Malgrat dels segles, sens més companyia
que les tristes despulles d'un castell feudal,
que el pànic als pobles pogué semblar un dia
i avui resta immòvil al bes del mestral.

Mes ja les tempestes i la tramuntana
no es dolen en veure't trist i desolat,
tu tot t'estremeixes a l'hora tardana
quan sent que gemega s'et veus atacat.

De tanta vellúria de pedres i fosses
A mí em fas l'efecte d'un vell esguerrat;
Dos tristes columnes serveixen de crosses
que amb prou feina aguanten ton cós clivellat.

Apar que tú esperes que passi la ratxa
furieta que et faci per sempre finir.
Perquè tot clareja, igual que la xarxa
que està ja podrida de tant de servir.

Com la flor marcida que per terra roda
i forta ventada la llença a l'abim,
veurem que algún dia Sant Pere de Roda
no en queda ni rastre si no el socorrim.

No volgueu que caigui companys de ma terra,
Aneu a apuntar-vos a la subscripció;
Farem una via; i aquesta desferra
Tindrà amb vostra ajuda la restauració.

De dalt la muntanya, la terra galana
Amb mil coloraines tenim en els peus,
i de l'altra banda se veu la mar plana
que besa les cales del vell Cap de Creus;

Oh, gent de la Selva! tant sols s'us demana
la vostra estimada cooperació.
Ajudem a l'obra que fa el senyor Plana,
estimat cap-pare de la Comissió.

Port de la Selva, Gener 1930.

NOTA DE LA REDACCIÓ.— El jove pescador del Port de la Selva, en Ventura Puignau, ens remet aquesta entusiasta poesia, que amb gust publiquem, sense esmenar, per dos motius: en ella es veu la modèstia del seu autor i la voluntat que l'impulsa a contar-nos els seus amors per les velles coses de nostra terra. Si la retoquéssim perdria tot el seu parfum humil.

Aquesta poesia ens dóna a comprendre la "ratxa" com diu ell d'optimisme que ha infiltrat en el seu poble la brillant allocució dictada pels distingits "Amics de Sant Pere de Roda" que, con sab el llegidor, s'ha proposat consolidar el vell cenobi, joia del nostre Empordà i construir-hi una carretera des de La Selva.

Cine Jardín

En els programes que varen sortir hi havia un error—creiem involuntari—però error a la fi. Ens anunciaven el debut a Figueres de l'eminent estrella Lolita Méndez. Nosaltres vàrem anar al Jardín primerament per a complir nostra missió informativa; i després per a conèixer una nova artista. El nom de Lolita Méndez ja ens sonava, però... també podia ésser que ens equivoquéssim nosaltres. No fou així. L'error no partia de la nostra banda. Lolita Méndez ja havia actuat a Figueres. La reconeixem així que va comparèixer a escena.

Lolita Méndez pot ésser tant estrella com es vulgui, però el seu gènere no s'adiu per a res amb el gust de nostre públic.

«El mundo que nace», interpretada per Richard Barthelmess, resultà una bona pel·lícula, el mateix que «El marido prestado». De manera que «una de cal y otra de arena».

Sala Edison

«La legión de los condenados» no va defraudar nos gens. I això que la propaganda dels programes era quelcom exposada. Generalment quan s'anuncia massa una cosa és que necessita l'anunci per cridar l'atenció. Però en aquesta avinentesa la propaganda no va pas quedar en ridícul. «La legión de los condenados» està per damunt tota propaganda.

D'argument corprenedor, impecable de llum i de tècnica; i interpretada maravellosament per Gary Cooper i Fay Wray. Un èxit! Un veritable èxit.

Quan a la cançonetista frívola Rosarito Bruna, va plauré'ns també. Va presentar-se al públic amb tant poqueta roba, que hauria capigut en una butxaqueta de l'ermilla. Però malgrat a aquest atreviment no va resultar immoral ni molt menys. Primerament, perquè els couplets que va cantar no n'eren i segonament perquè al nostre modest parer mai és immoral el cos d'una dona mentre sigui perfecte. Exemple en tenim en nostre primera mare Eva i amb tantes i tantes «deeses» que trobem retratades en museus i exposicions.

Casino Menestral

«Cobardies i Nicolas», foren les obres representades el dijous passat per la Companyia Mestres-Querol i un nou èxit aconseguiren tots pel seu treball. No hem de parlar de les comèdies perquè ja ens són conegudíssimes de temps. Però si que cal parlar de l'interpretació ja que s'aconseguí un conjunt admirable en totes elles. Reeixí d'una faisó ben clara i contundent però el primer actor Josep Querol,

que principalment en «Cobardies» estigué immillorable. El secundaren molt bé Ramona i Anita Mestres, Garriga i Monterde.

El diumenge a la tarda la pel·lícula «Vértigo» interpretada per Sue Carol aconseguí un nou èxit.

De l'obra del diumenge a la nit, l'estrena de «La cançó de l'emigrant» no em parlarem en aquesta secció perquè val la pena de dedicar-li una atenció especial. Tan per la valor de l'obra, com per tractar-se de qui l'ha escrita.

Hemos de significar con sentimiento al propietario de la Sala Edison, la poca delicadeza de sus taquilleros, que contrasta con la amabilidad de los del Jardín.

Farmacia Castellví

Plaza Triangular Figueras

ANALISIS - ESPECIFICOS

Estufas de desinfección a disposición de la clientela.

Medicamentos y Ortopedia

Añoranzas

A las simpáticas señoritas
Catalina Giralt y Olga Viñas

Cuando con alma dolorida pienso,
Y con dolor inmenso
Recuerdo alegres tiempos juveniles,
Pensamientos a miles
Afluyen a mi mente; y doloroso
Comparo el día hermoso,
En que el amor truncó la vida mía.
Ufano de vivir yo me ría
Del mundo, de sus penas y poderes.
Y ciego me entregaba a sus placeres,
En aquei triste día
Que contempló perdida mi alegría
Y que me tomó cuerdo
Grabándose en mi mente su recuerdo.

UNO

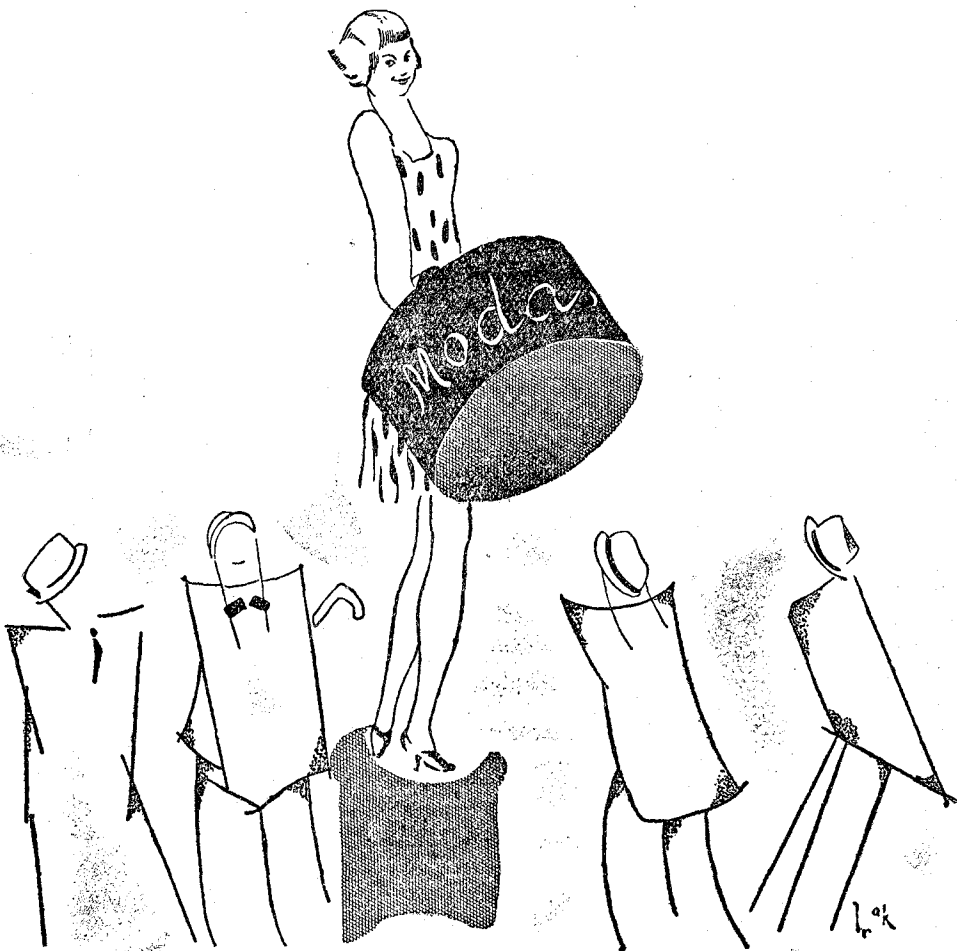
NOSTRA POSTA

Pepet Ribó.— Ens fa peça la seva bona col·laboració. Per anar ja saturats aquesta setmana no li publiquem la poesia, però en serà la setmana entrant. Li agraïrem se digni veure's amb el nostre editor, que se'l pot trobar on se vulla.

Salvador Palau.— L'haurem d'inquirir un xic més tard, pel motiu que diem al de sobre.

Baile en el "Novedades"

por SUSPENSO

Los "reservistas" de la Unió ante la Modista

Las luces fulgentes, las notas galanas,
las frases amables, los dichos brillantes,
las manos sūaves en marfil talladas,
las telas muy finas, los pies elegantes.

Escotes de nieve, cabellos dorados,
guedejas muy negras, y bandas castañas;
colores a mares en ojos azules;
en negros; y verdes, color esmeralda;
divinos y glaucos, rientes o dulces;
los ojos que hablan de goces al alma.

Las risas chisperas, las de tonadilla,
hileras de perlas en bocas divinas,
gargantas de cisne, y... la maravilla,
que todo lo fué en el Novedades,
la noche del baile de los "reservistas",
los atletas fuertes, buenos futbolistas,
los "amos" del campo y de las modistas.

Ganaron el premio con argéntea copa;
les dieron un baile amigos rivales,
que al comercio sirven y al amor, iguales,
en equipos buenos y parejas sueltas.

Diremos los nombres, los que recordamos,
del divino enjambre de caras bonitas,

pues en ellas tantas imposible es darlos,
como retenerlas con sus bellos trajes.

Le pusimos cerco con empeño serio
a una Julia hermosa, que Dabau se llama,
y en toda la noche les vimos en jaque
a los "mariposos" que la festejaban.

Qué suerte la niña con el azabache
de sus negros ojos, rasgados y grandes,
que les lleva fritos, lelos de remate,
a los "guapos mozos", los que se las traen.

Mas por ello digo que decir debemos,
referir de otras el nombre que basta,
pues pincharon hondo y llegaron recto
a la fibra dulce del amor en rama.

Con sus letras juega la helena lira
y escribir podemos el nombre de Elvira
Bassagañas luego, que es el que la sigue,
con otras dos venus: son Bastons y Vila.
Con Remedío Cano, la guapa Marín,
dos soles del cielo, reinas del postín.

Cuerpo de abalastro, torso del Olimpo,
una soberana nos mira de filo,
mas la descubrimos en fugaz huída,
Rodríguez hermosa es la que nos mira.

En su vuelo raudo, la seguimos mudos,
perdidos el alma y la luz del mundo.....
I seguidamente, cuando no pensamos,
Margarita Costa nos zambulle en algo.

Quedamos absortos al ver su alegría
como brisas libres de LA GALERÍA,
en cuyo recinto dejamos prendidas

una Pintor Pura, muñeca vivida;
juntamente de ella, con cierto rubor,
comparamos otra, Emilia Marcó.

Salen en hilera, estas hijas de Eva,
ora es Carmen Costa y Xutclá Juanita,
tras, las siguen otras, a cual más rumbosa,
pescamos un nombre, y es la blanca Copa.

Distinguida y fina, Encarna Cabré;
morena y muy guapa Rosita Gibert;
en brazos de un dandy Clotilde Salleras
escuchaba arrullos de la primavera.

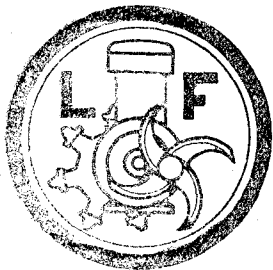
Rubicunda, airosa, manzana dorada,
floreía roja la dulce granada,
riente doncella que es Aurelia Albert,
simpática siempre, parlera a la vez.

Y van desfilando nombres que rutilan
a los sonos dulces de la orquestina,
que de vez en cuando chillando nos grita
para confundirnos con su algarabía.

Ya los campeones danzan animosos;
no les van en zaga los restantes mozos;
los espectadores todos en un tiempo,
sentimos el soplo de su movimiento.

Se renueva el ansia de una fantasía,
desgarrado el aire con la melodía,
despertando alegre ligero vaivén,
y con ellos, todos danzamos también.

Perdemos la nota, con nuestros apuntes,
entre las cadencias de aquel festival;
pero, la perdimos!, buscar es en balde,
por tanto queridos..., el punto final.

Tallers de fundició i construccions mecàniques

MOTORS A BENCINA OMNIUM - FITA a refredament per aire

GRUPOS MOTO-BOMBES

ELECTRO BOMBES

NORIES DE ROSARI

Lluís Fita Salvatella

FIGUERES

ESPORTS

L'UNIÓ SPORTIVA

reconquereix brillantment el Campionat Provincial. -- El partit
decissiu Farnés - Figueres. -- Notes

Glosari d'esports

Ja som campions. La nostra Unió ha sapigut una vegada més portar el títol de campió Provincial a la nostra Ciutat. Després de sis anys de fút-bol mediocre, ha esclatat novament l'entusiasme, i nostres joves equipiers han sapigut igualar les gestes dels seus passats. Ha sigut un campionat disputadíssim, val a dir-ho. Contra la millor tècnica dels nostres hi havia la corpulència i valentia dels altres Clubs contrincants. Però, ha sigut debades la seva aventajosa constitució física. Davant la destresa dels nostres petits jugadors, han hagut d'ajupir-se els Goliats de la Província. Hem finit el campionat, i l'hem guanyat esportivament, sense cap acta protestada i amb l'haver a nostre favor de no haver lesionat cap jugador contrari. No tots els equips provincials poden vantar-se de cosa semblant.

No sabem encara ben bé del cert qui ocuparà el segon lloc en la puntuació, però sigui el club que es vulgui, cal dir que tant com la lluita ha sigut aferrissada per la conquesta del primer lloc, ho haurà sigut igual per la dels segon, tercer i quart que s'ha mantingut indecisa fins a darrera hora. I és que després del Figueres—indiscutiblement el millor—, Palamós, Olot, Farnés i La Escala estan tant anivellats que gairebé es faria impossible la tra. Nosaltres però, donariem el segon lloc a La Escala, club que d'entre els altres aspirants s'aproxima més a la bella tècnica. No vol dir res que aquest any hagi fet un paper inferior als seus mèrits. Els resultats futbolístics, solen ésser moltes vegades incongruents.

Després de La Escala, Olot. Després el Farnés, Palamós, La Bisbal i Cassà. Aquesta fora a nostre juí la classificació justa dels cercles provincials.

Hem guanyat el campionat, i com en sis anys enrera la premsa de Figueres es

prepara a fer un homenatge als seus equipiers. Aquest any, emulant al desaparegut setmanari «Empordà Federal» serà LA GALERIA qui organitzarà el nombre extraordinari. Per aquest motiu doncs, no allargarem aquest glosari, deixant-ho per la setmana entrant. Però no volem deixar de consignar els noms dels valents equipiers que han assolit tan bella victòria.

Gutiérrez

Santamaria-Juandó-Fermin

Medina-Bosch-Madern

Jordà (Faló)-Mas III-Naval-Pinadell Jordà (Quico)-Carreras i Armangué.

A tots ells la nostra felicitació.

CAMPIONAT PROVINCIAL

Resultats de diumenge

La Bisbal-Olot . . . . . 1 a 1
Cassà-La Escala . . . . . 3 a 3
Santa Coloma-Figueres . . . . . 1 a 1

ESTAT ACTUAL de la PUNTUACIÓ

CLUBS	PARTITS				GOLS		P.
	J.	G.	E.	P.	F.	C.	
U. S. Figueres	12	8	3	1	30	11	19
Palamós S. C.	11	8	0	3	29	17	16
C. D. Farnés	10	5	1	4	23	20	11
La Bisbal F. C.	10	4	2	4	17	22	10
La Escala F. C.	10	4	1	5	28	21	9
Olot F. C.	10	3	2	5	22	19	8
C. D. Cassà	10	0	1	9	9	45	1

A SANTA COLOMA

El diumenge passat el primer equip de nostra Unió va traslladar-se a Santa Coloma de Farnés on va guanyar per les seves pròpies forces el tan disputat títol de campió.

L'entusiasme que els jugadors de l'Unió han posat a les lluites, durant tot el temps que ha anat de campionat, s'ha vist correspost tal i com es mereixia.

Brú, Gutiérrez, Gimbernat, Santamaría, Juandó, Medina, Bosch, Madern, Carreras, Jordá I, Mas, Naval, Noguer, Pinadell, Jordá II i Armangué; aquests són els noms dels jugadors que amb tot orgull poden dir que s'han guanyat la supremàcia futbolera de la província, i han sapigut fer retornar aquells temps tant famosos i oblidats per l'afició figuerenca.

No "ensabonem" més, i passem a reseñar el partit de referència.

A l'hora de començar el partit, hom veu en el camp, una multitud d'entusiastes figuerencs que s'han desplaçat per poguer animar als seus. Han arribat quatre autobusos plens d'unionistes. A l'arribada del primer, ens diuen que s'ha organitzat una verdadera "caravana" que no ha de tardar gaires minuts en arribar, ço que ens dona més confiança en el triomf, ja que els jugadors es donaran compte del sacrifici que hauran fet els unionistes, per tal de poguer-los animar tal com es mereixen.

Baix les ordres del Sr. Armengol i ajudat pels "liniers" col·legiats Srs. López i Girbal, els equips s'alineen d'aquesta forma: Unió Sportiva: Gutiérrez-Santamaría, Noguer-Medina, Bosch, Madern-Jordá I, Mas, Naval, Pinadell i Jordá II.

Farnés C. D.: Vellveht-Trias, Codina-Colls, Daniel, Plá-Marcelo, Vidal, Masferrer, Moiset i Mola.

Degut sense dubte a l'importància del

Sastrería SANCHEZ

FIN DE TEMPORADA PRECIOS INCREIBLES

Gabanes confeccionados
a cualquier precio

Seguía per aquesta
serra fins al

CASAL
D'ERMERARDO

a la

FONT DE FILMERA

i al

COLL
DE SANT GENIS.

i al

COLL
DE VINYA VELLA.

Seguía per aquesta
serra fins al

CASAL
D'ERMERARDO

a les

FONTS DEL
COLL DE FILMERA

i al

COLL
DE SANT GENIS,
i pujant i baixant arri-
bava al cim de la
SERRA de la CALMA
i a sota del

CASTELL
DE PINYA NEGRA
fins les

VINYES DE PALAU,
dirigint-se per la selva

i al

COLL
DE VINYA VELLA,
anant fins al cim del
MONT CARALIO.

Seguía per aquesta
serra fins al

COLL D'ERMENDO,

al

COLL DE FILMERA

i al

COLL
DE SANT GENIS,
i pujant i baixant arri-
bava al cim de la
SERRA de la CALMA
i a sota del

CASTELL
DE PINYA NEGRA
fins les

VINYES DE PALAU,
dirigint-se per la selva

i al

COLL
DE VINYA VELLA,
anant fins al cim del
MONT CAFRALIO.

Seguía per aquesta
serra fins al

COLL
D'ERMENARDO,

al

COLL DE FILMERA,

i al

COLL
DE SANT GENIS,
i pujant i baixant arri-
bava al cim de la
SERRA de la CALMA
i a sota del

CASTELL
DE PINYA NEGRA
fins les

VINYES DE PALAU,
dirigint-se per la selva

partit, els jugadors de l'Unió, començaren molt nerviosos, i això fou causa de que jugades que prodigiosament iniciaven, no obtenien l'èxit merescut, perdent-se moltes d'elles a voltes per massa afició, i altres a les esquifides dimensions del terreny de joc.

Quan anaven uns vint minuts de joc, una aclarida d'en Trias, Larreplega Marcelo, qui avança i llença un magnífic centre que Masferrer agafa de boleia i fa inútila l'estirada d'en Guti, marcant així el primer i únic tanto pels seus.

No es desanimen els figuerencs, i aprenen de valent, més l'encertada actuació dels defenses locals, és obstacle per a que puguin acabar les jugades amb l'èxit que desitgen; però quan mancaven uns 12 minuts per la primera part, un centre de Jordá I, que es mostra el més perillós de la davantera, és collit per Madern que entrega a Pinadell, aquest l'adelanta a Jordá II que a plena carrera i a uns pocs metres de la porta enganxa una canonada, la seva especialitat... hi ja som campions.

Els figuerencs s'animen i dura uns minuts que es fan completament amos del camp, però no dura gaire ja que l'àrbitre senyala la mitja part.

El segon temps queda igualadíssim, essent completament en perill ambdós portes. Durant els primers trenta minuts, el domini correspongué als figuerencs, que no marcaren degut al massa entusiasme

que posaven els jugadors, ço que féu que juguessin massa nerviosos, i no sortissin les jugades tal com ells desitjaven. Al veure que no hi ha res a fer, es posen a la defensiva, per mantenir l'empat i això fa que els quinze minuts que manquen, siguit d'una pressió gran per part dels colomins. Mes tot i això, aquests no poden desfer l'empat ja que en Guti, està fent qui sab si el millor partit de la seva curta vida futbolística.

Cal, però, remarcar que en una ocasió, si no hagués sigut la valentia de Santamaria, hauriem passat un disgust del grosos.

Quan el Sr. Armengol va donar per finida la partida, els jugadors unionistes ballaven de contents. A la caseta on se vestien feia gràcia i pena veure aquell quadre.

En Noguer i l'entrenador Romans, plorant d'alegria; en Bosch no podia treure's el maillot; l'Ariza va tenir un desvaneixement... tot, tot era alegria... quin quadro més pintoresc!!!

Els jugadors del Farnés actuaren sempre amb desitjos grans per obtenir la victòria, però no ho aconseguiren i ens donaren l'impresió d'ésser molt inferiors en tècnica als jugadors figuerencs. Cal fer remarcar però, que malgrat llurs entusiasmes no aconseguiren igualar l'impresió que varen produir-nos en ocasió del partit primera volta a Figueres. Diguem però

que tots ells actuaren amb gran noblesa durant tot el partit.

Els nous campions de la província, primers campions provincials de la Lliga Amateur, actuaren sempre amb gran entusiasme; molt d'ells tingueren moments en que potser no actuaren amb l'encert acostumat, però no cal oblidar l'importància que per ells tenia l'encontre lo que havia de produir en ells un nerviosisme difícil de dominar en jugadors joves i que no han tingut ocasió encara d'actuar en partits d'extraordinària importància. No volem ni podem en aquesta ocasió citar els noms dels jugadors que menys domini tingueren sobre els seus nervis, però sí hem de fer constar que tots jugaren plètòrics de voluntat i entusiasme; podem dir que segons el nostre criteri sobressortiren per llur encert Jordá I, Bosch, Madern, Medina i Gutiérrez.

L'àrbitratge del senyor Armengol, fou molt enèrgic i no deixà de cap de les maneres que el joc es traspasés dels límits de la noblesa. El públic, —en el que hi havia una simpàtica (?) representació de Palamós— fou força cridaner i res més. Cal fer constar que hi havia suficient força pública, per tal d'evitar que passés res de desagradable.

***

Una aclaració: A la Nau dels Esports del dilluns, llegírem la crònica del corres-

que hi havia a la part del migdia del
CASTELL DE VERDERA
 i a sota de la roca que deien
FICTORIO.
 Ascendia per la
VALL DE FULCIMANIA,
 a sota la
FONT DE BEVOTIS, EN LA VALL DE FRINONE.
 Muntava altra volta al cim del mont dit
INFESTA,
 i descendia per la part d'Occident sobre la mateixa
VIA PUBLICA
 fins a
ROCA VENTOSA,
 en el lloc anomenat

que hi havia a la part del migdia del
CASTELL DE VERDERA
 i a sota de la roca que deien
FICTORIO.
 Ascendia per la
VALL DE FULCIMANIA,
 a sota la
FONT DE LES DEVOTES, EN LA VALL de FRUINONE.
 Muntava altra volta al cim del mont dit
INFESTA,
 i descendia per la part d'Occident sobre la mateixa
VIA PUBLICA
 fins a
ROCA VENTOSA,
 en el lloc anomenat

que hi havia a la part del migdia del
CASTELL DE VERDERA
 i a sota de la roca que deien
FICTORIO,
 Ascendia per la
VALL DE FULCIMANIA,
 a sota la
FONT DE LES DEVOTES, EN LA VALL de FRUINONE.
 Muntava altra volta al cim del mont dit
INFESTA,
 i descendia per la part d'Occident sobre la mateixa
VIA PUBLICA
 fins a
ROCA VENTOSA,
 en el lloc anomenat

- 36 -
 SANT PERE DE RODA

ponsal de Santa Coloma, el qui ens demostrà que no està pas gaire enterat de ço que fa referència a l'àrbitre.

El Sr. Armengol, és el primer partit que en sa vida ha arbitrat a l'Unió Sportiva. Si bé és cert que a Figueres el coneixem, és degut a que l'esmentat senyor, formava part de l'equip U. D. Girona, precisament també a l'any que l'Unió Sportiva conquerí per primera vegada el campionat.

En quan alló dels representants secrets de la Federació... records a la padrina. Segurament que si no és en aquest número, serà en el vinent, que el company que escriu el Glosari, els copiarà una fulla molt agradable.

AL CAMP LOCAL

De Copa Bar Parisienc, l'Erato va vencer al Comerç per 1 a 0.

El gol fou marcat per Hernández quan mancava un quart per finir el partit.

Torneig local

"Copa Bar Parisièn"

Resultat de l'última jornada

Comerç, 0 - Penya Erato, 1

COPIAS A MÁQUINA-Perelada, 18, 2.º

Ramblejant

per KOLIN

■ «Poseur» i de bona talla. Passeja seriosament, amb aire de cartró. Té els ulls de fideus i la pell color de pebre; de dubte picant. El coneixeu, veritat? Doncs entesos.

■ A la Biblioteca popular s'hi fan competència d'estada amb les saberudes bibliotecàries, dues estudioses intel·lectuals. Ambdues són distingides per la vivor de la intel·ligència llur: i una marcadament per sa ingenua candorositat; l'altra per les modestes pretensions, reixides espléndidament. Són Maries, les dugues.

■ —Es ondulat, o no?
 —A mi em digueren que se'ls riçava amb agulles d'estendre roba.

—I cal, potser s'hi arriba a posar «Varón Dandy». Res més.

Així anaven parlant tres xamoses ramblejistes, referint-se a un amic que gasta «Amílcar» per anar a pendre el vermut amb olives.

■ Mosca! l'hauem atrapat?
 Ens ho sembla, o bé l'és? —Sí, l'és; mira sembla ensucrat de sucre candi. —Qui és ella?

—Qué passarem el cove, l'amic?

■ Hem descobert entre el ram dels qui tallen els cabells i prenen el pel, un model de Brummel, «el caballero del amor y la elegancia».

Noies!, l'ull viu! Es en Pepet Gironella, barber d'ofici.

■ Un oficial, també del gremi de «Figaro», i un aprenent de mestre, se'n van tot sovint, als capvespres, camí de Vilabertran. I no tenen por! Però, és que els acompanyen uns angelets molt bonicoids.

■ Lema del sometent: Pau. Lema de Ginebra: Pau. Lema dels xinos: Pau.

Lema nostre, dels ramblejistes, també Pau, però Maria Pau.

■ El nostre amic i adroguer Pérez, s'atabala i equivoca ben sovint amb els preus, però no hi perd res. Bé prou que cobra amb somriures seràfics!

■ De tots els elegants més elegants, cap com en Mas. Si ara vinguessin aquells grans «tipos» que feren forrolla al seu temps, tots, en Byron, don Juan Tenorio, Casanova, etz., li haurien de fer pas.

Només diguent que fins porta (segons contén, ei?) els calçotets d'estisora i les camises a la Federica!...

■ La nostra Maria Antonia vol deixar-nos. Ja no ens mirarà tant. Amb aquella seva suau mirada que semblava manyagà'ns el cor. Vol, sembla, festejar. Ja comença. Adéusiau ilusions! Qué farem sense ella!?

■ Clotilde, és un nom bonic, fi, elegant; ens reula fins aquells temps romàntics que els enamorats anaven sota les finestres dels castells a cantar-los-hi a les donzelles dels seus somnis, bells i pregons lais. Ara també perxò Clotilde, és una gentil nina, dels ulls negres i tempadors. No li volíem dir perquè ens fa sofrir massa.

■ Els nostres ulls enyoraven quelcom. Passajàvem i palpàvem una buidor. Què serà, que no serà? Finalment trobarem la causa: a la Rambla d'un temps ençà hi manca l'admirable de Batlle de Palau.

■ Un amic nostre, el nom del qual comença amb M i no és Marian, ha reanuçat les negociacions amb una bona pùbilla. Company, mira que les pubilles, vegades, tenen mal gènit i et poden fer rentar els plats.

■ L'altre dia estàvem decidits. Volem canviar d'ofici. Remenar per remenar coses negres, val més el carbó que la tinta. Si goséssim, ja fórem al costat de la sempre més maca Maria Jordà.

■ Tenim a la bonica Palinos més contenta que unes pasqües. Sabeu perquè? Doncs li arriba en Jaumet R. el dia 15, hora endavant, hora endarrera.

N'hi ha que tenen més sort!

Paquita Sellas

MODISTA

Profesora de Corte Sistema Martí

Perelada, 49, 2.º Figueras

NOTA DE SOCIEDAD

En la sumptuosa pairal dels senyors Pita-Estrada foren obsequiats amb un te, les més distingides families de la vila.

Resaltaren les elegants i formoses senyorettes Pilar i M.ª Josepa Dalfó, germanes Perxes, Rosa Salleras, la nena Pita, Maria Girbau i una forastera que se emportà l'admiració dels joves que hi concorregueren, d'entre els quals recordem: els Careaga, Riera i Thomas, dels de casa; Conde de Berenguer, Iglesias, Casadevall, de Girona.

La reunió va tenir moments que recordaren les sàvies tertúlies dels temps dels Lluïsos francesos.

RELOJERÍA Y FINA MECÁNICA

Bernardo Abenza

(Sucesor de Jerónimo Batlle)

Reparación de Relojes y aparatos de alta precisión.—Taxímetros.— Contadores kilométricos.— Voltímetros.— Gramófonos. Todas las reparaciones son garantizadas

Rutlla, 27

FIGUERAS

MUEBLES

FIGUERAS

El XCIII Aniversari del naixement d'En Pep Ventura

Tal com ho havia organitzat l'entusiaste Foment de la Sardana, en la sala de ball de la Erato, tingué lloc el dissabte la vetllada a honor del popular Pep Ventura, pel CXIII aniversari del naixement de aquest artista empordanès.

L'acte començà a les 10 tocadés desgranant els Peps dues belles sardanes de concert, que foren executades acuradament i escoltades amb devoció per la gentada que emplenava el local.

Seguidament l'intel·ligent jove Marcel Dalmau, amb paraules encertades i fàcils regreçà l'ecolliment que els hi dispensaven a ells, els socis de la Erato.

Darrera d'ell parlà en Cinto Bosch, de

I llavors vingué el verb fecund, interessant i suggestiu de l'Ernest Albert, aquest xicot ple de modèstia que el podríem parellar a la rellevant figura que es rememorava: en Pep.

Ens digué de la infantesa, de l'adolescència, dels treballs, de les angoixes i sofriments, d'aquelles alegries jolius també que amagadament ens fiblen el cor; resumint, la conferència s'allarga fins a una hora, i hauria pogut durar tan com hagués volgut l'Albert, car per la seva càlida paraula no hi ha dificultats.

Què preciosament féu l'elogi de la sardana! Com sapigué fer-nos veure la seva importància filtrant-se enllà les fronteres!

El final fou coronat per una xardorosa ovació que resonà dins dels cors.

La vetllada finalitzà amb quatre sardanes molt ben executades pels Peps, i que el jovent puntajaren joiosament.

L'endemà diumenge, al matí, a la Rambla, la Principal enfilà sis altres escollides peces de la nostra dansa que foren seguides pels cercles que ella compon.

A mig dia un grup molt nutrit de devots d'en Pep, amb l'estandart de la Erato, dipositaren al ninxol del Mestre una corona votiva.

I a l'acreditat Hotel Comerç, se clogué la festa d'homenatge a en Pep, obsequiant amb un banquet esplèndit al conferenciant que tan altament féu sentir l'obra de l'artista popular.

Aquestes són festes que haurien de sovintejar.

El premio 3.º de la Lotería Nacional para los asociados del «Banco de la Unión». Núm. 1610

En el sorteo de la Lotería Nacional del día 2 de este mes, han correspondido el TERCER PREMIO, LAS APROXIMACIONES Y CENTENA a los accionistas del BANCO DE LA UNION.

Agencia para Cataluña y Baleares: Aribau, 18, prl. BARCELONA

El restaurador de nostra dansa

les escullides qualitats que adornen el ben entenimentat conferenciant Ernest Albert Galter que havia de fer ús brillantment de la paraula.

Les ben atinades frases del mesurat introductor mereixeren l'aprovació de tot-hom amb sengles aplaudiments.

P. TEIXIDOR ELIAS

i 'La cançó de l'emigrant'

per P. P.

No hem pas de presentar als nostres lectors la personalitat literària del nostre conciudadà, en Pere Teixidor Elias. La Premsa barcelonesa ha enlaira el seu nom, popularitzant-lo. Però, ans de lliurar el concepte que ens mereix l'obra estrenada el diumenge al Casino Menestral, ens serà grat, a manera de proemi, dedicar unes ratlles a una biografia moral del seu autor.

Diversa figura, bon company, esperit inquiet i — sobretot — figuerenc, millor: empordanès. Teixidor Elias, home de tremp i rectilini, encarna bé la democràcia lliberal de nostre Empordà. Fill del poble, ha sabut congraciarse amb el difícil art de l'escena, no sense tenir de lluitar contra poderosos i greus obstacles, que no ve a tomb esmentar aquí, car ens afecten molt personalment, massa personalment, i que han dut a la seva ànima—perquè no confesar-ho, amic Teixidor; vos ens coneixeu i sabeu que parlem amb el cor a la mà—una espurna d'orgull.

L'obra desenrotllada per Teixidor és digna d'exemple. Què hi fa que la vida sigui dura? L'esperit sadollat d'ideal la suavitzza. És la necessitat de l'artista, imperiosa, febril, inexhaurible, de crear. És la necessitat de la perfecció. Per això aquest no conta ni tant sols es para a considerar les dificultats, que deixa a cada banda de camí.

Hi ha dos verbs que tot artista deu conèixer bé per a crear llur art: saber i sentir.

La nova producció estrenada el passat diumenge ens ha fet comprendre ço que és i ço que deu esperar-se de Teixidor Elias. Inspirant-se en una popular composició del primer poeta de Catalunya, en Verdaguier, ha volgut glosar la trista condició del qui viu lluny de sa llar.

«La Cançó de l'Emigrant», comèdia dramàtica en tres actes, és una obra genuïnament catalana, tan clara, senzilla, verídica i amb tant d'amor treballada, que podem dir que és un fet el seu ingrès llegítim en el ric i durader patrimoni del Teatre Català.

L'ambient de l'obra és doble: l'empordanès i el remot d'ultramar, desconegut aquest, insòlit, massa sobtat. Per una novel·la, en que els personatges i els llocs són més fàcils de situar que a l'escena, i en la qual la imaginació del llegidor pot traslladar-se fàcilment a un i a altre confi, precipitadament, sense cap preparació, «La Cançó de l'Emigrant» hauria estat tema ben encertat, naturalment, per lo que es refereix al segon acte. En el drama, creiem que el nus de l'obra devia desenrotllar-se dins l'ambient dels altres dos actes.

P. TEIXIDOR ELIAS

L'autor de «La cançó de l'emigrant»

L'exposició del drama, perfectament realitzada, com també el seu desenllaç. L'esperit apassionat de l'autor fa que algunes vegades un llenguatge massa florit, irreal per tant en la gent del poble i que alguns períodes siguin massa llargs.

Personatges ben destacats desfilen en «La Cançó de l'Emigrant», entre ells Ernest, l'home cobejós de glòria, el qual, àdhuc el seu talent i els amors que sent per Elvireta i per sa terra nadiua, fuig devés terres llunyanes, retornant vençut i greument malalt; «El Farreny», caràcter típicament empordanès, home d'empresa i de cor, vertader amic sempre

prompte al sacrifici i, per sobre de tot, «La Senyora Mercè», mare d'Ernest, figura definitiva de l'obra, humanitzada, carn de resignació, dona arrencada de una de nostres llars. El seu comès, en el tercer acte és vertaderament una obra feta per mà de mestre.

La producció té un lloable fons de moralitat i un caire regional molt exaltat. Vuit dies abans aquí, a Figueres, potser no s'hauria pas representat...

Felicitem coralment, estrenyent-li amb efusió la mà a l'amic i company Teixidor per la seva obra notable, i, ensem, com a figuerencs que som, a la Companyia Mestres-Querol per l'interès que posà en contribuir a l'èxit rotund assolit el passat diumenge.

Interpretació

per X. X.

Cal dir abans que tot que és una obra de conjunt i com a tal molt difícil de fer distincions. No obstant direm que en primer terme es distingiren Eduard Cabré, Josep Querol i Ramona Mestres. El primer donà al seu rol d'emigrant tota l'expressió necessària per a entrar en el cor dels espectadors. Saben exactament ço que havia de fer i ço que havia de dir, en Cabré va presentar-se com un actor immillorable fent una creació eminent. Josep Querol, escampà tot hora la bonesa d'un cor que es daleix per a estimar, i l'optimisme de qui no ha conegut grandeses, ni amors ni patria, ni tendreses. Reixí en un rol molt difícil en el qual es passa de la comicitat a lo seriós sense més espai que en una vegada de cloure's la cortina.

Ramona Mestres, l'eminent actriu, donà a la dona empordanesa, tota la brava i llealtat necessàries. En el primer acte plena d'optimisme. En el tercer volent donar la seva vida inclús a costa de la seva. El seu art indiscutible féu que arribessin al cor totes les escenes en que ella prengué part. Després d'aquestes figures principals, reixí també la bonataska de l'autor Sr. Monterde principalment en el Tix i sobretot en la cançó de l'emigrant que cantà amb ben timbrada veu i sentiment al final del segon acte. En segon plan cal esmentar la senyora Anita Mestres, Adelina Coy, Carme Vendrell, Garriga i Mas. Els altres elements tampoc desentonaren perxò que entre tots deuen partir-se els lloers de aquesta nit de triomf.

EMPRESAS DE CONSTRUCCIO D'OBRES

per tot arreu

TOMAS ESPIGULE

Projectes i pressupostos

Lasauca, 10-Figueraes (Empordá)

LA MEJOR COLOCACION DEL DINERO

--:-- BANCO DE LA UNIÓN-MADRID --:--

Asociándose a nuestro Banco, además de constituirse un capital, jugará gratis todos los meses a la lotería Nacional y podrá tener casa propia en seguida, en cualquier punto de España.

Suscribiendo nuestro contrato, tendrá siempre automóvil nuevo.

Efectuándolo antes del 31 de diciembre, se anticipa de un año el cobro de las acciones y obligaciones.

Agencia para Cataluña y Baleares: Aribau, 18, pral.

FIGUERAS

Representante en este partido: Jerónimo Barman, Perelada, 18 Figueras

Agente de las Compañías. «ZURICH» y «ROYAL» que ocupan respectivamente el PRIMER LUGAR europeo en los ramos de Accidentes e Incendios.

Consultas a cualquier hora del día.

M. CAMPS DALFO

Fábrica de bebidas gaseosas

Esclusiva "champanilla"

Cerveza de las mejores marcas

Pasteurizada con maquinaria moderna

La Junquera, 27

Figueras

NOTAS

EL 3 de los corrientes, cesó en el Gobierno civil de la Provincia, D. Prudencio Rodríguez Chamorro, volviendo a su destino de comisario de policía en la frontera.

LA Diputación de Gerona y el Ayuntamiento de Figueras han presentado sus dimisiones.

EN toda nuestra comarca han causado sorprendente buen efecto las declaraciones y primeras actuaciones del gobierno que preside el Excmo. Sr. D. Dámaso Berenguer, conde de Xauen, que hacen presumir un rápido retorno a la normalidad constitucional.

SE espera con impaciencia el anunciado decreto por el cual se podrán reclamar las multas extralegales, impuestas durante la Dictadura.

PARA conmemorar la festividad de San Blas, abogado del mal de garganta, se reunirán en fraternal ágape próximamente, los amigos de LA PAIRAL, entre los que conocemos a nuestros compañeros D. José Soler Grau, D. José Paltré Roig, D. Eduardo Rodeja Galter, D. Antonio Papell Garbí, D. José Comas Palou, D. Jaime Alfaras Castells, D. Alberto Pi Iriberry, D. Juan Cama Dausá, D. Emilio Blanch Roig, D. Mauricio Alíu Huguet, D. Agustín Martí Lluch, D. Leoncio Santamaría, D. José Alonso Costa y D. Sebastián Paltré Roig.

Según informes, se otorgará la presidencia del acto a un insigne patricio empurdanés, y se cursarán sendas invitaciones a numerosos simpatizantes de la entidad, muchos de los cuales sabemos asistirán a la fiesta.

Se esperan, además, fervientes y variadas adhesiones.

COMPRE SUS CALZADOS EN

"EL GLOBO"

LA Alcaldía notifica con fecha 31 enero, a los empleados del Ayuntamiento comprendidos en el Reglamento de 30 junio de 1925, que se da vista del proyecto de Reglamento de funcionarios municipales, refundido,

con las modificaciones que fueron propuestas, por un plazo que terminará el día diez del presente mes de febrero, durante cuyo periodo los interesados podrán formular, por escrito, las observaciones que consideren oportunas.

POR indicación del amable conserje del Casino Sport, se han realizado algunas mejoras de reparación en los salones de dicho círculo, que le hacen el más confortable de la ciudad.

EL «Foment de la Sardana» y «Casino Menestral» han circulado unas hojas explicativas de lo sucedido entre ambas entidades.

Como ellos, estimamos que es mejor dejar el asunto sin comentarios, pero pondremos una coletilla.

Son lamentables siempre las discordias, que nada fortalecen y siempre desprestigian a todos.

—: ENSEÑANZA DE IDIOMAS —:

Mecanografía. Taquigrafía. Traducciones. Copias a máquina.

Precios especiales para alumnos en grupo.

Progresos rápidos, exposición metódica, disciplina y seriedad.

Perelada, 18 2.º Figueras

LA familia Pagés-Ferrán, pasan por la aflicción de la pérdida dolorosa de su hijo José. Unimos nuestros conduelos a su sentimiento.

EL sábado efectuó varios vuelos sobre nuestra ciudad, un aeroplano que tripulaba el archiduque Antonio de Austria para propagar El Día Gráfico en esta comarca y sus vecinas. Hemos

de subrayar visiblemente la circunstancia de tomar siempre dicho aeroplano como centro para sus varios raids verificados en la provincia, el campo de Manol, lo que viene a ratificar otra vez más, la imperiosa urgencia de establecer en nuestro término un completo campo de aterrizaje.

Los aeronautas, acompañados por nuestro amigo don Francisco Guillamet, comieron opíparamente en el Hotel París.

Sabemos que el aludido y entusiasta «sportman» señor Guillamet, está gestionando la venida de un prestigioso aviador para que dé una conferencia sobre las inmejorables condiciones de Figueras para establecer en ella el necesario campo de aviación.

LA pareja Siñol-Fábrega han querido venerar al ex-Alcalde popular D. Vicente Ros, haciéndole bisabuelo de un robusto vástago. Enhorabuena, y por muchos años.

SE encuentra gravemente enfermo en París el amigo D. Martín Vilanova, que esperamos poder saludar en breve entre nosotros.

DE París, su residencia accidental, regresará con su familia a nuestra ciudad a poco tardar, el reputado maestro de enseñanza D. Rafael Ramis Romans.

Esperamos poder estrecharle la mano.

Según averiguaciones, varios antiguos discípulos suyos le obsequiarán con un homenaje.

NO podemos todavía exponer a nuestro querido público la sorpresa que tenemos en perspectiva. Seguramente será en la semana próxima.

Tipografía IDEAL, Muralla, 4-Figueras

LINICA D ENTAL

Ll. Coll de Cendra
Odontòleg

Casades de Còdol, 15 pral.

FIGUERES

LICEO "MONTURIOL"

CALLE PEP, 9 y 11 Téli. 166

FIGUERAS

CENTRO DE ENSEÑANZA FUNDADO EN 1913.

Los éxitos alcanzados por este Centro son la prueba más elocuente de la índole de la labor pedagógica desarrollada en el durante sus diez y seis años de existencia.

Excelente presentación.—Profesorado competente, titular.—Seriedad máxima.—Disciplina por conocimiento de la naturaleza psíquica del alumno.

Internos, medio pensionistas y externos.

Clases a señoritas en locales aparte.

Manufacturas Cuero Tosas S. A.

TOSAS

MARCA REGISTRADA

Curtidos al cromo especiales, Correas, Tiretas, Cables, Tacos,
Tiratacos, y todos los artículos en cuero crudo y curtido para
; : : : la industria : : :

Despacho en Barcelona:
AUSIAS - MARCH, 21, PRAL.
Teléfono: 13874

FÁBRICAS EN BLANES:
(Provincia de Gerona)
Teléfonos: 15 y 32

Banco de Crédito Ampurdanes

S. A.

Corresponsal de los Sres. Soler y Torras Hnos.

Efectúa todas las operaciones que integran la

BANCA - BOLSA y CAMBIO

Empresa de autos "GREGORI"

Plaza Pi y Margall, 4

FIGUERAS

Líneas de ómnibus: Figueras-Rosas-Cadaqués; Rosas-Vilajuiga; Puerto de la Selva-Llansá
Servicio de automóviles Hispano-Suiza — Omnibus para excursiones — Taxis de alquiler — Venta de Gasolina — Teléfono número 30.

Gran stock de cubiertas y cámaras de las marcas «Dunlop» y «Bergougnan». — Agente exclusivo en esta plaza para la colocación con prensa de los macizos «Bergougnan».

Lluís Sala Oliveras

Consultori mèdic d'instalació moderna

HORES DE CONSULTA: Matins.—Tots els dies menys els Diumenges de 11 a 12 i mitja.
Tardes.—Els Dímarts, Dijous i Dissabtes no festius de 6 a 7.

Plaça de Catalunya (del Gra) ————— Figueres

GRAN DEPÓSITO DE PIEZAS de Cemento Armado

Lavaderos portátiles desde 100 a 500 litros.—Depósitos para agua, vinos y alcoholes desde 100 a 1.000 idem —Grandes tuberías de cemento portland para riegos y alcantarillados con existencia de 10 a 60 cm. de diámetro.—Fregaderas de granito de varias formas y medidas.—Lavamanos frontales y rinconeros.—Asientos para retretes de varias medidas y toda clase de objetos del Ramo.

FELIX TORRES-Muralla, 8 FIGUERAS (Empurdán)

BANCO de FIGUERAS

DE L. VERGÉS VILANOVA

CAMBIOS DE MONEDAS — VALORES — SUSCRIPCIÓN A EMPRESTITOS — CUPONES — GIROS — IMPOSICIONES Y DEMÁS OPERACIONES DE BANCA.

CASA DE CONFIANZA, ECONOMÍA Y RESERVA